

прибутків вона не принесла внаслідок подорожчання цін на оплату праці та матеріали.

Література:

1. Коваль Г. П. Діяльність Акерманської думи в галузі благоустрою міста: 1870-1917 рр. / Г. П. Коваль // Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили]. Сер. : Історія. – 2011. – Т. 147, Вип. 134. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Npchdui_2011_147_134_4.

2. Обзор Бессарабской губернии за 1910 год. – Кишинев : Бессарабский губернский статистический комитет, 1911. – 89, [124] с.

3. Національний архів Республіки Молдова (далі – НАРМ), ф. 9, оп. 1, спр. 3756, 200 арк.

4. НАРМ, ф. 9, оп. 1, спр. 4285, 110 арк.

5. НАРМ, ф. 9, оп. 1, спр. 4338, 14 арк.

6. НАРМ, ф. 9, оп. 1, спр. 5037, 139 арк.

ЛЮДИНА В УМОВАХ ІНФОРМАЦІЙНОГО СУСПІЛЬСТВА

Олексій Запорожченко

*кандидат філософських наук, доцент
кафедри української і всесвітньої історії та культури
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
(Україна)*

Протягом другої половини ХХ – початку ХХІ століття науковці суспільних, економічних та природничих наук, розробляючи концепцію індустріального суспільства, прийшли до висновку, що з точки зору соціології та футурології головним фактором цього суспільства є виробництво та використання науково-технічної та інших видів інформації, тобто основним товаром у цьому суспільстві є інформація, а

провідним видом діяльності – інтелектуальна праця. Ця соціологічна і футурологічна концепція являється різновидом теорії постіндустріального суспільства, основи якої були закладені Ф. Машлупом, К. Коямою, Е. Масудою, З. Бжезинським, Д. Беллом, А. Тоффлером. Окрім понять «постіндустріальне суспільство», «інформаційне суспільство» різні автори-науковці використовують його синоніми: «освічене суспільство» (К. Флекснер), «суспільство ризику» (У. Бек), «посткапіталістичне суспільство» (П. Друккер), «відкрите суспільство» (Дж. Сорос) тощо [1, с. 81].

Найважливішу роль у формуванні інформаційного простору відіграють сучасні комп'ютерні технології, що становлять собою технологічний фундамент, на якому інформаційне суспільство функціонує й розвивається. У виробничому секторі на перший план виходять фірми, які створюють комп'ютери та програмне забезпечення. У становленні цього сектору ринку важливе значення має діяльність корпорацій Microsoft, IBM, Intel, які і на сьогоднішній день не втратили своїх позицій у сфері виробництва комп'ютерних послуг.

Позитивні прояви інформаційної доби стрімко поринули у життя людства: завдяки інформаційним технологіям якісно змінилася робота поліції, медичних та навчальних закладів; майже всі країни світу стали користуватися прогнозуванням метеорологічних даних за допомогою суперкомп'ютерів. В наші часи оперативно розробляються технологічні інновації, які значно поліпшують якість повсякденного буття людей: з'явилися гаджети, що можуть контролювати в режимі реального часу фізичні показники стану організму людини, системи дактилоскопічного доступу, RFID-датчики для відстеження переміщень товару і GPS-системи для прокладки маршрутів слідування; у побут людини увійшла технологія «розумний будинок», заснована на дистанційному керуванні власним приміщенням; частіше з'являється побутова техніка із вбудованим

процесором, яка здатна самостійно задавати алгоритм роботи. Комп'ютери широко використовуються в медицині, промисловості, сільському господарстві, наукових дослідженнях, у прогнозуванні та навчанні.

Але ж вчені-антропологи, які вивчають тілесну природу людини, її походження і подальший розвиток, походження й еволюцію людини, утворення людських рас, нормальні варіації фізичної будови людини, сьогодні б'ють на сполох. Антропологи застерігають: попри всі досягнення інформаційної цивілізації постіндустріальна епоха може стати останнім періодом в існуванні людини сучасного біологічного типу – кроманьйонця, або ж взагалі людини як виду взагалі!

Розглянемо той ризикований шлях, який має пройти людина інформаційної доби. Першими за хронологією подій ризиками, що підстерігають сучасну людину, дослідники вважають ризик втрати ідентичності та ризик відходу від реальності, які призводять до розмивання уявлення про власний статус, цілі і сенс життя. Наступний серйозний ризик – полістандартизація освіти та навчання. Хоча, сама по собі полістандартизація не несе негативного смислового навантаження, але ж в умовах конкуренції боротьби за споживача учбові програми та курси не завжди здатні надати якісну навчальну інформацію, отже виникає можливість суттєвих фальсифікацій та спекуляцій на малопродуктивних темах та непотрібних навчальних дисциплінах.

Ризик гіперактивності людини інформаційної доби внаслідок «перепрограмування» самого себе на все нові і нові види діяльності при відсутності володіння методологією пошуку нового породжує втому, депресію, яку часто намагаються зняти шляхом комп'ютерних ігор – а це ще більше погіршує ситуацію. Така гіперактивність нерідко призводить до появи серйозних психічних захворювань [2].

Негаразди та серйозні проблеми із фізичним здоров'ям, які можуть призвести до незворотних змін в існуванні людини як фізичного індивіда –

це і є наступний ризик – ризик втрати фізичного здоров'я. Оскільки інформаційна цивілізація передбачає, що більшість активного населення має бути задіяна офісною роботою, а це, як мінімум, знижує його фізичну активність, а надалі призводить до певного роду захворювань, викликаних малорухливим способом життя. Також тривала робота за моніторами обчислювальних машин, часте використання планшетних комп'ютерів і т.п. позначається на зорі людини» [3, с. 71]. Крім того, систематичне збільшення обсягу електромагнітного випромінювання та його безпосередній вплив на мозок людини являють собою серйозну загрозу.

Антропологічні ризики втрати духовності та втрати довіри взагалі можуть стати значною перешкодою на шляху розвитку інформаційного суспільства та поставити крапку у подальшому існуванні людського соціуму та самої людини як біосоціальної істоти. Все це на фоні легкої можливості знаходження користувачами своїх однодумців у Інтернет-мережах, часткової або сильної «зомбованості» з боку тих, хто звик використовувати людей у своїх екстремістських цілях, збільшує загрозу і масштабність екстремістських настроїв та терористичних атак. Не секрет, що сьогодні дуже мирний раніше центр Європи (Франція, Бельгія, Україна) потерпає від тероризму та екстремізму. Завдяки спілкуванню в Інтернеті, терористи різних національностей мають сьогодні змогу підтримувати систематичні контакти й допомагати одне одному: розповсюджують матеріали екстремістського змісту, обмінюються досвідом, надають необхідну інформацію, домовляються про спільні тренування, надання сховищ, зброї, про здійснення операцій інтернаціональними, змішаними бригадами. Часто за ними стоять зацікавлені в цьому держави (особливо коли вони хочуть завдати збитків іншій державі), що маніпулюють цими терористичними групами через свої спецслужби (найчастіше в Інтернеті). Отже, на сьогодні проблеми тероризму та екстремізму також сміливо можна віднести до проблем

антропологічних, бо екстремістські ідеї самі по собі спотворюють людську психіку та сприяють знищенню людських душевних якостей, та, у найбільш песимістичних прогнозах, можуть призвести до знищення людської цивілізації.

Таким чином, інформаційна цивілізація подарувала людині добре влаштований побут, комфортні умови роботи, якісну медицину, доступний зв'язок із будь-якою точкою планети, багато інших благ, від яких людство, навіть під загрозою знищення себе як біологічного виду, вже не відмовиться. Але тому, яким буде наше сьогодення, яким буде майбутнє людства – залежить від нашого покоління. Зберегти здоров'я, здатність до комплексного саморозвитку, оволодіти методологією організації робочого часу та часу відпочинку – завдання кожної сучасної людини. Створювати більше інтернет-ресурсів, спрямованих на розвиток духовності, моральних якостей людини; ввести (хоча б часткову!) цензуру на ресурси, що спеціалізуються на показі «елементів вседозволеності» (сексуальних оргій, невинуватих жорстокості, катувань); в решті-решт здійснити мрію таких ІТ-спеціалістів, як Дж. Ланір – створити комп'ютерні програми, що будуть враховувати особистість користувача та займатися його вихованням та перевихованням задля забезпечення продовження існування та розвитку духовної, розумної, фізично-розвиненої людини [4]. На наш погляд, саме в цьому полягає, глобальне, стратегічне завдання сучасних фахівців в галузі інформаційних технологій.

Література:

1. Данильєв А. О. Глобалізація сучасного світу / А. О. Данильєв // Посібник у картках і схемах. – К.: Генеза, 2013. – 128 с.
2. Спиркина Т. Особенности эмоционально-личностной сферы пользователей сети Интернет, склонных к Интернет-зависимости / Т. Спиркина // Медицинская психология в России №6 (11), 2011. –

[Электронный ресурс]. – Режим доступа: http://www.medpsy.ru/mpj/archiv_global/2011_6_11/nomer/nomer18.php

3. Современные исследования социальных проблем / Н. С. Караваев. Modern Research of Social Problems, №7(27), 2013. – [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.sisp.nkras.ru>

4. Lanier G. You are not a gadget. Manifesto / G. Lanier – М. : Astrel', Corpus, 2011. – 42 p.

ІЗМАЇЛ В РОКИ ПЕРШОЇ СВІТОВОЇ ВІЙНИ: ДО ПИТАННЯ ПРО ОРГАНІЗАЦІЮ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ

Оксана Захарова
*аспірантка кафедри
української і всесвітньої історії та культури,
Ізмаїльський державний гуманітарний університет
(Україна)*

Війна – це завжди конфронтація, під час якої страждають люди, які втрачають своє життя, рідних і близьких. Як зазначав у передмові до книги «Велика війна 1914-1918 рр. і Україна» О. П. Реєнт «...глобальність конфлікту Першої світової полягає в тому, що це була війна масових багатомільйонних армій і країни, які починали війну з невеликим професійним військом, були змушені в її ході перейти до загальної мобілізації. З масовим типом армій була пов'язана небувала до цього протяжність суцільних фронтів, що впиралися флангами в море чи кордони нейтральних держав» [1, с. 140-143]. У ході війни радикально змінилося співвідношення родів військ: збільшилася чисельність артилерії, з'явилися танкові й хімічні частини, авіація, зростала кількість тилового автотранспорту, інженерних частин. Холодна зброя втратила свою вагу, поступившись місцем стрілецькій вогнепальній. Відбулися і стратегічні зміни у способах та методах ведення війни. Все це привело до значних